

Kolik sítí člověk potřebuje?

Steffen Kern - ProChrist 4. 3. 2013

Velkolepá píseň a velkolepá modlitba: Otče náš. Boha smíme oslovovat jako Otce. Mluvit s ním docela osobně.

Všechny nás srdečně vítám na druhém večeru ProChristu. Téma dnešního večera se týká nás všech. Bez výjimky. Kolik sítí potřebuje člověk? Kolik různých sítí člověk potřebuje?

Žijeme v době, kdy jsme všichni skrz naskrz zasítování. Máme chytré telefony, máme notebooky, ovlivňuje nás internet, jsme navzájem propojeni technikou. Ale patří k tomu i elektrický proud. Elektrická síť, vodovodní síť - i to jsou sítě, na které jsme odkázáni. Silniční síť, po které jezdíme, železniční síť, pozemní i podzemní. Jsme na ni odkázáni, na železniční síť. Naše tělo žije díky tomu, že fungují různé sítě. Krev koluje v žilním systému, potřebuje tuto síť. Naš nervový systém, naše údy jsou provázány, jinak bychom se nemohli hýbat. Jsme odkázáni na tyto sítě, na tato spojení.

A pak jsou tu naše vztahy s druhými lidmi. Mají zcela zásadní význam. Mnozí je pěstují pomocí facebooku, kliknou a mají přítele. Jiní pěstují tyto vztahy třeba při hraní fotbalu a jiných osobních setkáních. Potřebujeme tyto vztahy. Bez otce a matky bychom tu vůbec nebyli. Potřebujeme lidi, kteří se o nás postarají, když onemocníme, když potřebujeme zvláštní péči, když nám dojdou síly. Potřebujeme druhé lidi. Není o tom pochyb: jsme propojeni a provázáni.

Otázka ovšem zní: Které z těchto sítí nás nesou? A které sítě jsou tu spíše proto, abychom se do nich zamotali? Abychom se do nich zapletli, abychom v nich uvízli?

A pak je tu ještě otázka po Bohu. Existuje nějaký vztah k němu? Někaké spojení s ním? A pokud ano, pokud mu opravdu smíme zpívat a říkat „Otče“, co to v tom případě znamená pro všechny naše lidské vztahy?

Zůstaňme ale prozatím u těchto mezilidských vztahů. Vůbec nic jednoduchého to není. Naopak: vztahy jsou nesmírně komplikované.

Asi znáte jeden velmi populární příklad: manželský pár v autě. Je to vždycky velmi napínavé, když se z manžela a manželky stane řidič a spolujezdec. Velice ožehavá věc. A v tomto případě o to víc, protože za volantem sedí ona, a on - nedobrovolně - na sedadle spolujezdce. Asi to dovedete dobře představit: ona přidá plyn, jede dobře, soustředěně. Nicméně on má ruku na klíce od dveří, pravou ruku. Svírá kliku čím dál pevněji. Tak pevně, že mu zbělala kůže na kloubech. Nohama naprázdno sešlapává pedály, puls mu stoupá společně s otáčkoměrem.

A pak pronese osudnou větu, která může ohrozit celé manželství: „Na tom semaforu vepředu je červená.“ Věcně je to docela správně. Na semaforu je samozřejmě červená a ne modrá nebo tyrkysová. Ale tak to pravděpodobně nebylo míněno. Spíše jako apel: „Zpomal přece, zastav!“ Nebo jako určité doznání: „Mám strach, copak to nevidíš? Dostanu infarkt, jestli budeš dál řídit takovýmhle způsobem.“

Ona to ale určitě chápe jako věc vztahu: „Ty mi vůbec nedůvěřuješ! A vždycky to tak bylo. Ba tom se nedá postavit dobrý vztah. Kdybych jen tenkrát bývala poslechla svoji matku!“

Něco takového mu ale neměla říkat. Protože když ona zmíní tchýni, začne on vidět rudě. Jak ten příběh pokračuje, přenechám vaší fantazii. Je ovšem velice zajímavé, jak nás naše vztahy mohou zatěžovat.

A to byl jen jeden příklad, vztah mezi manželem a manželkou. Může to být velmi těžké. Ale proč to tak vlastně je? A proč působí tchýně nebo tchán na tolik lidí jako „rudý hadr“?

A to jsme vůbec nemluvili o vztazích k dětem a rodičům a kolegům a přátelům a mnoha a mnoha dalším. Je to s těmi našimi vztahy pěkně složité. Jak máme žít? Žít se svými vztahy? Budovat a splétat sítě, které nás ponosou? Abychom se v nich neztratili a nechytili jako do pastí? Aby se vztahy nestaly břemenem, ale aby obohacovaly náš život - a všechny, kdo jsou do toho zapojeni. Jak na to? Co pomůže?

Chci vám přečíst jeden příběh z Bible. Je v Novém zákoně, v zadní části Bible. V jednom z evangelií. Evangelia jsou vyprávěním o Ježíšově životě. Jeho příběh vypráví také evangelista Lukáš, příběh o Ježíši. Krátký oddíl, který vám chci přečíst, najdeme docela na konci Ježíšova životopisu. Ježíš právě se svými učedníky, s přáteli, se kterými putoval, slavil Večeři Páně. Mluvil přitom o své smrti. Byl to velmi zvláštní večer, velmi zvláštní stolování. Ježíš jim oznámil, že zemře. Že zemře pro ně. Že se pro ně obětuje. Jeho přátelé to slyšeli, ale nebyli schopní to do-

opravdy pochopit. Chvíli na to přijde zatčení. Ježíš je zatčen a postaven před soud. A mezitím naše malá epizoda.

Čtu z Lukášova evangelia, kapitola 22, od 24. verše: Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší. Řekl jim: "Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci. Avšak vy ne tak: Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží. Neboť kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.

V žádném případě neplatí, že s Ježíšovými přáteli bylo vše v pořádku. Že žili bez sporů, bez vzájemného srovnávání se, bez ctižádostivosti. Právě naopak. A to všechno právě tento večer! Prou se, kdo je mezi nimi největší. Jaký vliv, jakou roli pak má vztah k Bohu? Když to vypadá takhle? Může vztah k Bohu změnit naše vztahy? Skutečně? A jak?

Chci vás dnes večer pozvat k malému experimentu a prosím vás: přidejte se. Prosím vás, abyste si představili louku. Pěknou zelenou jarní louku. Jaro už tu brzy bude. Je čerstvě pokosená, je teplý slunečný den. Není horko, ale příjemně. Vane mírný větřík a vy se cítíte velmi dobře. Stojíte vprostřed této louky, která leží v kopci. Mírné stoupání. Stojíte tam.

A teď vás prosím, abyste k sobě na tu louku - ve svých myšlenkách - pozvali lidi, se kterými máte nějaký vztah. Zvěte na svou louku postupně lidi, které znáte, se kterými máte co do činění, a každému přiďte místo. A pak vezměte klubko vlny - to máte u sebe - a udělejte to tak, aby se každý z lidí na louce vláknem na nějakém místě chytil. Postupně tak na vaší louce vzniká síť, protože každý z lidí, které tam máte, se drží a je propojen s ostatními.

Prosím vás, abyste postupně stavěli na louku lidi, se kterými máte vztah. Jako první manžela nebo manželku, pokud jste ženatí či vdané. Svého přítele, přítelkyni. Svě děti, pokud nějaké máte. Svě vnuky, pokud je máte. Jednoho po druhém. Svoje sourozence, svoje rodiče, prarodiče, pokud ještě žijí. Prararodiče, tety a strýčky.

Každý dostane své místo. Všichni se pevně drží vláknem, kousku vlny, který je všechny pojí. Všichni s vámi mají něco společného. A pak přidejte svoje sousedy. A své přátele, své známé, své kolegy, nadřízené, svého šéfa. A ty, kteří pro vás pracují, svoje spolupracovníky. A lidi, se kterými trávíte volný čas, ve sportovním oddíle, pěveckém sboru nebo při jiném koníčku. Postupně všichni přicházejí na louku a ta je čím dál plnější. Tady skončíme.

Mohli by jistě přijít ještě další, ale já se vás chci zeptat: Koho tam teď máte? A v jaké konstelaci stojíte? Kdo vám stojí neblíže? A kdo hodně daleko? A koho byste postavili nejraději ještě někam dál? Nejraději na sousední louku, čerstvě pohnojenou, kde to smrtí? Nechcete ho tu mít, ale on tu prostě je.

A koho máte docela blízko? Kdo k vám jde s otevřenou náručí? A kdo se k vám točí zády? Kdo stojí nad vámi? Kdo stojí pod vámi? Kdo stojí za vámi? Komu můžete důvěřovat? A na koho se díváte trochu podezřele?

Naše louky jsou velmi různé. Možná, že přijdete na to, že nemáte vůbec žádné úzké vztahy. Že ve vaší blízkosti nestojí nikdo! Stojíte tam docela sami. To může být bolestné zjištění. Máte kolem sebe spoustu místa. Nemáte čas na žádné úzké vztahy. Protože vás zcela pohlcuje vaše práce. Protože jste úřední osoba a máte pořád co dělat. Protože nemáte takovou potřebu, protože nejste takový typ. Protože druzí nechtějí a vy taky ne. Možná existuje někdo, koho na louce chcete mít, ale on nepřijde. A vy nejdete za ním nebo za ní. To jsou naše louky.

Měli bychom se pořádně podívat na vaši louku. Na vaši síť vztahů. Právě dnes večer máte příležitost promluvit si o tom s dalšími lidmi, pokud chcete. Máme tu spolupracovníky, jak tady ve Štutgartu, tak na přenosových místech. Určitě stojí za to podívat se na to blíže. Společně se teď podíváme jen na několik nejdůležitějších vztahů, které existují a které určitě také máte.

Jako první zmíním velmi zásadní vztah, váš partnerský vztah. Nevím, na koho jste mysleli jako prvního, když jsem začal mluvit o louce. A o lidech, které na ni máte pozvat. Rád bych se zeptal manželských párů mezi vámi: Kde stojí na louce vaše manželka nebo manžel? Jak stojíte? Díváte se na sebe? Nebo k sobě stojíte zády? Nestojí třeba někdo mezi vámi? Tam by určitě nikdo stát neměl! Nikdo by tam stát neměl!

Manželství, to je společenství, kterému Bůh zvláštním způsobem žehná. A které chrání. Chce, aby manžel a manželka byli spolu, jeden s druhým. Nikdo nemá stát mezi nimi. Ani vaše děti, ani vaši rodiče, ani tchán nebo tchýně. Určitě by bylo dobré, kdybyste si o tom jako manželé popovídali. Třeba ještě dneska večer.

Možná žádného partnera či partnerku nemáte, ale toužíte po tom. Je to silná touha: Najdu toho pravého? Najdu někde ženu svých snů? Nevím, co život přinese. Otázka volby partnera je velká otázka. Jde o vaše rozhodnutí. Nejste vydáni jen svým pocitům. Jste za to spoluodpovědní. Vy se rozhodujete jeden pro druhého, říkáte jeden druhému ano a pak stojíte jeden při druhém.

Když se rozhoří vaše city, je to nádherné. Ale u spousty lidí už nehoří nic. Zbyl jen popel, oheň je pryč. Všechno je pryč. Hořké rozčarování, velké rány na duši. Spousta manželství se rozpadá nebo už rozpadla. Možná, že naše štěstí je v troskách, a my už nemáme nic, z čeho bychom se ve svém partnerství mohli těšit. A otázka zní: jak dál? Je tu tolik viny. Tolik zranění. Jak najít cestu dál?

A pak jsou tu ti, kdo jsou sami záměrně nebo nechtěně. Kteří žijí single. A jsou tu ti, kdo jsou sami, protože jejich životní partner zemřel. Vdovy a vdovci. A ti, kdo cítí bolest a žijí s tím, že místo vedle nich je prázdné. Ale přesně cítí a vidí: sem patří on nebo ona. Partnerství je spojeno se spoustou otázek. S bolestí. Ale také s radostí, obohacením. Obojí patří k sobě.

A je tu bohatá síť vztahů v rodině. Rodina je základní buňkou společnosti. Všichni pocházíme z nějaké rodiny. Pokud je rodina zdravá, vede se i společnost dobře a je zdravá. Když je ale rodina nemocná, je nemocná i společnost. Potřebujeme zdravé rodiny. Muže a ženy, děti, prarodiče, kteří jsou navzájem pevně propojeni. Závazně propojeni. Nesou odpovědnost jeden za druhého. Stojí při sobě.

Ale rodina je velká výzva. Vztahy k rodičům a prarodičům, o tom mluví jedno Boží přikázání, jedno přikázání desatera: Cti otce a matku. I když budou staří a slabí a nemocní. Máme je mít v úctě. Přesto ale neustále dochází k sporům a hádkám.

Mezi sourozenci jakbysmet. Sourozenci se hádají. Je dobré, naučit se hádat i prát, ale sourozenci se mohou stát také velikým břemenem. Je tu hierarchie. Někdy taky zaběhané role. A ne jde se z toho dostat. Slyšel jsem už spoustu nářků, kdy někdo říkal: Pomoc! Jsem členem rodiny, dostaňte mne odsud! Nejsem schopen se z toho vymanit. Zůstávám pořád stejný. A můj bratr a moje sestra taky. Nedaří se mi opustit tuhle roli a je to k uzoufání. Rodina je požehnaní, ale někdy je dobré mít taky odstup. Trochu odstupu, aby to se vztahy bylo zase snadnější.

A pak jsou tu vztahy k dětem, neseme za ně odpovědnost. Výchova je a zůstává věcí rodičů. Nemůžeme ji někomu delegovat, na někoho ji přesunout, na stát, na nějakou instituci. Neseme tuto odpovědnost. Výchova je něco, co souvisí s odpovědností. Ručit za druhé, právě v rodině.

A jsou tu přátelství. Přátelé jsou dar! Lidé, kteří za člověkem stojí, kteří mu jistí záda. Lidé, kteří zůstanou, i když se člověku daří zle. Blaze tomu, kdo má přátele. Přeji vám, abyste měli přátele. Jste požehnaní lidé, když znáte takové lidi. Lidi, se kterými se můžete smát i plakat. A lidi, se kterými se můžete modlit. Přátelé jsou drahocenní. Ale i mezi přáteli existují spory a závist. Někdy nenápadné, skryté.

Ptáme se jako Ježíšovi přátelé? Kdo je největší? Jsem trochu lepší, než druzí? Je dobré, že jsme přátelé, ale aspoň nějakou malou výhodu mít chci. Trochu víc uznání, chci být aspoň o krůček napřed. I mezi přáteli to existuje. A může to přátelství zatížit a zničit. Chceme něco znamenat.

A teprve to platí o dalších vztazích: kolegové, sousedi, konkurenti. V naší společnosti tvrdých loktů - tolik lidí, se kterými jsme na cestě nebo proti kterým jdeme. Jsme tu, každý na své louce, a každý z nás se svojí sítí vztahů.

Chci vás ale pozvat, abyste se na to podívali ještě jednou. Je tu jedno překvapení. Ohromující objev. Podívejte se ještě jednou na svoji louku, podávejte se trochu nad svah, nad svoji louku. A nahoře, nad vaší loukou, stojí kříž. A všechno, co se děje na vaší louce, se děje ve světle tohoto kříže. Pohybujete se tam ve světle kříže. A od kříže k vám přichází Ježíš. On, Ukřižovaný, vstupuje na vaši louku.

Chodí od jednoho člověka k druhému. S každým mluví. Všechny oslovuje. I souseda, se kterým jste vy už patnáct let nepromluvili jediné slovo. Naslouchá. Podává všem ruku - a vy náhle zkoprníte, když vidíte, jak si Ježíš najednou před někým (vor einem anderen) kleká. Jak si vyhrnuje rukávy, jak bere umyvadlo s vodou a myje mu nohy.

Přesně tohle Ježíš udělal. Taky krátce před tím, než byl zatčen. Umyl svým učedníkům, svým přátelům, nohy. A řekl: „Jsem mezi vámi jako služebník.“ Všechny se sebou smířil. Všichni se provinili. Všichni se provinili jeden proti druhému. Všichni něco pokazili. Ale Ježíš je tu a smiřuje je všechny se sebou a mezi sebou navzájem.

A pak přijde k vám, objeví se u vás, podívá se vám do očí a říká: „Jsem tu pro tebe. Abych ti pomohl. Abych tě uzdravil. Abych uzdravil rány na tvé duši. Abych sňal tvoji vinu. Proto jsem přišel.“

Na jiném místě Nového zákona čteme: „Syn člověka (s tím mínil Ježíš sebe) nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ Přichází od kříže. Obětuje se za všechny, kteří jsou na vaší louce, za všechny, kdo jsme dnes večer zde. Obětuje se cele a naplno. Proto Ježíš přišel. A neznám žádného jiného Boha, který něco takového udělal, kromě Ježíše.

Slyšeli jsme to na začátku velmi působivě v DüNDAROVĚ příběhu. Je to příběh jeho života. Našel Boha, který slouží, který se dává, obětuje se za něho. Takový Bůh existuje. O tomhle Bohu mluvím. Je zahanbující, když to vidíme: Ježíši není zatěžko mít nám nohy. Ujist'uji vás, že ani vy ani vaše vztahy nejste někde mimo Boží dosah, mimo jeho svět. Bůh je tady. Přichází. Vstupuje na vaši louku. Bez ohledu na to, kolik je na ní bláta a špíny. Je tu a zůstává tu.

Za chvíli vás pozvu, abyste začali vztah s Ježíšem. Abyste se mu podívali do očí. Poslechli si, co říká a odpověděli mu. Pozvu vás, abyste přišli dopředu. Chci vás povzbudit: odvažte se toho. Je to šance, je to nabídka - využijte ji, navažte vztah s Ježíšem. Ale než vás sem pozvu, chci vám dát ještě tři tipy:

Podívejte se na Ježíše. Dívejte se na Ježíše! Podívejte se, jak přichází od kříže. Má rány v rukách, přibili ho hřeby na kříž. Nesl vinu, břemeno celého světa i vašeho života. To, že se navzájem zraňujeme a ničíme. Tíží celého světa. Vzal na sebe břemeno hříchu. Udělal to z lásky, aby nám ukázal východisko. Aby roztrhl síť, do které jsme se zapletli a nechali chytit. Proto se sám nechal svázat a přibít na kříž. Proto se nechal zbičovat. Podívejte se na Ježíše. Nemluvím o nějakém Bohu, který je daleko někde na nebi. Mluvím o Kristu. O Ježíši Kristu, který tohle všechno udělal. Podívejte se na Ježíše, než to odbudete a utečete. Podívejte se na Ježíše.

To druhé: Buďte k Ježíši poctiví. Ukažte mu svoji louku. Ukažte mu síť svých vztahů. Nic mu nezatajujte. Nebuďte příliš pyšní. Prosím vás, buďte pro jednu poctiví. Vyložte karty na stůl. Povězte mu o tom, do čeho jste se zamotali, o svých břemenech a ranách. O tom co vám udělali druzí a co vy jste udělali jim.

A to třetí: nechte si Ježíšem posloužit. To je asi to nejtěžší. Nechat si umýt nohy. Nechat, aby si před vámi někdo klekl. Bůh po nás nechce, abychom se před nám hrbili, uctívali ho jako nějakou modlu. Bůh vám jde vstříc a kleká si před vámi, protože vás miluje. Protože vás chce zachránit. Nechte si Ježíšem posloužit, nechte se změnit, nechte se uzdravit, nechte si říci slova smíření a vydejte se na cestu uzdravení.

Buďte si jistí, že tento vztah vydrží. Tento vztah mezi vámi a Ježíšem. Jednou přijdete o všechny vztahy, všechna spojení, která máte na své louce. Přijde chvíle rozloučení, rozpojení. Jednou zůstanete sami - ale Ježíš s vámi bude. Až se rozloučíte, až opustíte tento svět, budete už jenom vy - a Ježíš.

A proto vás teď zvu. Pojd'te! Nenechte si tento vztah s Ježíšem vzít! Odvažte se toho! Nemáte co ztratit. Za chvíli se tady vepředu za zemi objeví světelný kříž. Přijďte sem. Pojd'te k tomuto kříži. Setkáme se tady. Dejte se pozvat. Ježíš je tady. Přijdou sem i další lidé, spolupracovníci, kteří jsou připraveni mluvit s vámi, pokud si to budete přát, a modlit se s vámi. Jsou tu pro vás, poznáte je podle žlutých visaček na krku. Pojd'te! Nechte se pozvat k setkání s Ježíšem.

Také na přenosových místech je prostor, kam teď můžete přijít. A jsou tam spolupracovníci, se kterými můžete mluvit a modlit se s nimi. Jsou tam pro vás.

Zvu vás, abyste přišli, a pomodlím se tady s vámi. Pomodlím se modlitbu, která je odpovědí na to, co vám Ježíš řekl. Je to modlitba k Ježíši. Ted' tu modlitbu přečtu, abyste věděli, k čemu vás zvu. Za chvíli budete mít možnost opakovat ji nahlas po mně. Udělat z ní svoji modlitbu. Ted' vám tu modlitbu přečtu:

Ježíši, děkuji ti, že mě tak moc miluješ. Přijímám tvé pozvání a otvírám ti svůj život. Vyznávám ti své viny a prosím tě o odpuštění. Děkuji ti, že jsi za mne zemřel na kříži a že jsi mi všechny mé viny odpustil. Celý můj život teď bude patřit tobě. Chci ti důvěřovat. Chci tě následovat. Ukazuj mi svou cestu. Ty jsi můj Pán. Děkuji, že jsi mne přijal. Amen.

To je odpověď na to, co pro vás Ježíš udělal. A co pro vás dělá. Přijměte to od něho a odpovězte mu.

Uslыšíme ted' píseň. Zpívá se v ní: Ježíši, k tobě mohu přijít takový, jaký jsem. Zvu vás, abyste během této písně přišli dopředu.

Na přenosových místech vám moderátoři ukáží, kam můžete přijít. Zvu vás, pojd'te. Nezdáhejte se, nestyd'te se. Přijměte to pozvání! Přijdu mezi vás a sejdem se u kříže. Pojd'te!

(1. a 2. sloka písně: Ježíši, k tobě mohu přijít)

Znovu vás zvu. Každý vztah má svůj počátek. A každý vztah je také někdy potřeba obnovit. Pojd'te dopředu, pojd'te ke kříži. Třeba společně jako manželé. Neváhejte a vydejte se ke kříži. Ježíš je tu pro vás.

(3. sloka písně: Ježíši, k tobě mohu přijít)

Je dobře, že jste tady. Srdečně vás vítám u kříže. Ježíš je tady s námi. Dnes večer a každý den vašeho života. A slyší, když s ním mluvíme, když se modlíme. Zvu vás ted', abyste opakovali slova modlitby, kterou jste před chvilku slyšeli. Budu ji říkat větu po větě a vy ji větu po větě opakujte.

Ježíši, děkuji ti, že mě tak moc miluješ. Přijímám tvé pozvání a otvírám ti svůj život. Vyznávám ti své viny a prosím tě o odpuštění. Děkuji ti, že jsi za mne zemřel na kříži a že jsi mi všechny mé viny odpustil. Celý můj život ted' bude patřit tobě. Chci ti důvěřovat. Chci tě následovat. Ukazuj mi svoji cestu. Ty jsi můj Pán. Děkuji, že jsi mne přijal. Amen.

Srdečně vám blahopřeji, že jste se pomodlili tuto modlitbu. Že jste měli tak velikou odvahu a přišli jste. Bůh at' vám bohatě žehná.

A chci vám dát něco na cestu. Chci vás pozvat a poprosit:

Modlete se, pokračujte v modlitbě. Tohle je jen začátek. Možná nový začátek. Pokračujte v modlitbě. Vztah je potřeba udržovat. O to víc vztah k Bohu. Vztah k Ježíši. Nepřestaňte s ním mluvit, modlit se.

A čtete Bibli. Ke vztahu patří blízkost, důvěra, ke vztahu patří, že se navzájem známe. V Bibli se dovíte víc o Bohu, dočtete se tam víc o Ježíši, lépe a více ho poznáte. Proto čtete Bibli.

A najděte si sbor, společenství dalších lidí, kteří věří v Ježíše a mají s ním vztah. Naši spolupracovníci vám pomohou s těmito kontakty na křesťany.

Chci vám dát na cestu Boží slovo, které najdeme ve Starém zákoně. Bůh sám tam říká: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.“ Patříš mi. To je slovo pro vás. Přisvojte si je. Platí pro vás. Patříte Ježíši. A on je tu pro vás. Po celý život.

Zdržte se tu podle potřeby. Můžete si povídat mezi sebou nebo vést rozhovor se spolupracovníky. Přeji vám, abyste se v pořádku dostali domů. A těšíme se na vás opět zítra. A přiveďte sebou i další.

ProChrist pokračuje. Ježíš je tu pro vás. Nashledanou ze Stuttgartu.